

2223/49

CIRCULAR D'URGÈNCIA SOBRE LA CAMPANYA "AMNISTIA TOTAL" (bilingüe)

Cumplint la decisió del darrer CNC, publiquem avui aquesta circular sobre l'orientació del nostre partit a Catalunya en la Campanya "Amnistia Total". D'entrada però, cal constatar el retràs amb que abordem l'intervenció en aquest terreny, si fem abstracció de declaracions generals y coses per l'estil. Això sembla ja a hores d'ara pràcticament impossible d'arreglar vist el temps -una setmana- que resta per la concentració a Montjuic. Encara que aquesta situació sigui en primera instància responsabilitat del CNC i especialment del SNC, creiem que les direccions locals i zonals i les mateixes cèl·lules haurien de fer un mínim de revisió sobre les seves pròpies responsabilitats. El més important ara ha d'ésser malgrat tot intentar de recuperar en lo possible el temps perdut, sobre tot en el treball a l'interior de les Associacions de veïns i, especialment, dels sindicats. Aquest ha de ser l'eix principal i hauria d'orientar-se prioritàriament a aconseguir el pronunciament formal del màxim de sindicats i AA.VV. possible a favor de la concentració i del contingut de l'Amnistia Total que defensem. Però amb el pronunciament formal no n'hi ha prou. Cal batallar per una participació activa dels/les afiliats/des a la lluita i a la campanya. Per fer-ho, a més de la declaració del SNC i del conjunt del material escrit -inclosa la "crida" de la "Comissió Catalana per l'Amnistia Total" (1) - s'hauria d'intentar montar durant tota la setmana xerrades sobre el tema o bé, en els casos que sigui possible la participació als actes que la mateixa comissió monti.

D'altra banda, cal fer un esforç important per que aquestes organitzacions asumeixin realment la qüestió de l'Amnistia per la dona, ausent totalment del projecte de llei que es discuteix avui a les Corts, i la de l'Amnistia pels soldats que al projecte hi és amb fortes limitacions, i que per nosaltres ha d'incloure el respecte a tots els drets democràtics pels soldats, (llibre accés de premsa dels partits i sindicals, dret d'organització i sindicat, etc.

Finalment, resta la qüestió de la nostra participació, en tant que partit, a la campanya. Aquí es, segurament on més errors i negligències hem comès fins ara. Els exemples potser més clars -encara que siguin superficials- d'aquests, poden ser la manca d'utilització per la nostra part -i de col·laboració, es clar- de les quinze furgonetes amb altaveus que des de fa una setmana circulen pels pobles i comarques de Catalunya i també a Barcelona. El segon és la manca d'una presència massiva de la LCR a l'acte del dissapte a les cotxeres de Sants a Barcelona, en el marc de la campanya, on ni tant sols varem enviar ni un comunicat d'adhesió. Unicament l'iniciativa d'alguns militants/es i cèl·lules ens va permetre de "salvar la cara".

Pensem que el material que haurà de donar suport a la nostra intervenció pròpia serà tant la declaració del SNC "Per l'Amnistia Total" com un altre -que hauria de sortir a mitjans de setmana- criticant la limitació del projecte de llei, tant en els aspectes ja assenyalats mes amunt, com en el terreny de l'Amnistia laboral (només hi es present una referència genèrica i sotmesa a l'interpretació de les Magistratures i a una llei posterior), l'Amnistia pels homosexuals i la qüestió dels "presos socials" en la que d'una vegada per totes s'hauria de clarificar la posició concreta del partit.

Segons les possibilitats econòmiques -que no semblen pas gaire bones- intentariem d'editar un petit cartell ressaltant els aspectes més importants ara de l'Amnistia Total (laboral, dones,...) i sumant-nos a la convocatòria a Montjuic pel diumenge 16 d'octubre. Seria molt important d'aprofitar aquesta ocasió per a fer una primera aparició en tant que partit a les comarques, seguint una mica l'exemple de Terrasa on hem conseguit que es construís una "Comissió Amnistia" unitària on sembla que hi participen les forces polítiques més importants com el PSC i el mateix PSUC (a confirmar).

Dit tot això, s'hauria de tenir en compte les limitacions que no obstant tot el que fem tindrà la campanya per dues raons fonamentals: la primera és l'ausència de participació real de les forces polítiques majoritàries a la campanya, malgrat la seva signatura oficial a la "crida". La segona es la composició populista i de forta desconfiança envers els partits i el moviment obrer, de la ma

ria de la "comissió".

Per la part dels partits majoritaris, PSC i PSUC; sembla haver una renúncia a l'intent de capitalitzar políticament i al carrer la pròxima consecució de la llei sobre l'Amnistia, vistos els límits reals d'aquesta i el risc de descontrol i de desbordament d'una real mobilització, encara que fos en forma de festa. L'actitud del PSOE i el PNV al país basc adoptant una posició de pràctica de renúncia de les "comissions amnistia" com a factors de "desestabilització de la democràcia", no sembla pas casual. La manca d'una real sensibilització de masses a Catalunya sobre el tema a tots els nivells els hi facilita als partits majoritaris aquí unes mes grans possibilitats de maniobra, que semblen voler utilitzar a fons.

D'altra banda, la composició real de la "Comissió Catalana" no fa sino que facilitar arguments al PSC i al PSUC, malgrat els esforços d'en Xirinachs per "encarrilar la cosa" cap una lluita "pacífica, ordenada i intel·lectual" com va dir per ràdio Barcelona -per una Amnistia política Total. D'un costat, l'ala populista dels "independents", no-violents, objectors, familiars de presos i companyia, incluint la figura, cada cop més venerable" d'en Salvador Casanovas (ex. nº 1 de la CUPS), i de l'altre l'ala ultraesquerrana i nacionalista del PC (ml), PCE(i), PSAN, PSAN(p), etc., fan tot allò que els hi és possible per a tal de aconseguir de no obligar als partits obrers majoritaris i als sindicats a participar a la campanya. Unicament la nostra presència, la de OCE(br) i al d'altre ha conseguit limitar més o menys considerablement l'afany de protagonisme i l'odi a socialistes i comunistes de la majoria de la "comissió". Així, tot el que deiem abans sobre l'orientació de la nostra intervenció s'hauria de completar amb la necessitat de combatre les limitacions que té com a resultat aquesta "comissió" duent endavant tot tipus d'iniciatives unitàries que tinguin la capacitat d'obligar als partits obrers majoritaris a participar a la lluita.

8 d'octubre de 1977. Per el Secretariat Nacional de Catalunya, Duran.

(1). Per recollir material de la "Comissió Catalana...", la "crida", cartells, pegatines,... i també per posar-se en contacte per participar en les furgonetes, cal anar al "Casal de la Pau", carrer de Bruc nº 26 26n. 2a. tfon.

Notes: Per llegir el projecte unitari "oposició-govern" sobre la llei de l'Amnistia, llegir "Mundo Diario" de dissapte 8 d'octubre. Per poder veure -i comparar- el projecte de "l'oposició parlamentària" veure "Mundo Obrero" del 6 al 12 d'octubre.

CIRCULAR DE URGENCIA SOBRE LA CAMPAÑA "AMNISTIA TOTAL" (bilingüe)

Cumpliendo la decisión del último CNC, publicamos hoy esta circular sobre la orientación de nuestro partido en Catalunya en la campaña "Amnistia Total". De entrada, pero, hay que constatar el retraso con que abordamos la intervención en este terreno, si hacemos abstracción de declaraciones generales y cosas por el estilo. Esto parece ya ahora prácticamente imposible de arreglar visto el tiempo -una semana- que falta para la concentración en Montjuic. Aunque esta situación sea, en primera instancia responsabilidad del CNC y especialmente del SNC, creemos que las direcciones locales y zonales y las mismas células tendrían que hacer un mínimo de revisión sobre sus propias responsabilidades. Lo más importante ahora tiene que ser, a pesar de todo, intentar recuperar en lo posible el tiempo perdido, sobre todo en el trabajo en el interior de las Asociaciones de Vecinos y especialmente, en los sindicatos. Este ha de ser el eje principal y tendría que orientarse prioritariamente a conseguir el pronunciamiento del máximo de sindicatos y AA. VV. posible a favor de la concentración y del contenido de la Amnistia Total que defendemos. Pero con el pronunciamiento formal no hay bastante. Hay que batallar para una participación activa de los/as afiliados/as a la lucha y en la campaña. Para hacerlo, además de la declaración del SNC y del conjunto del material escrito -incluida la "crida" de la "Comissió Catalana per l'Amnistia Total" (1) - tendríamos que intentar montar durante toda la semana charlas sobre el tema o bien, en los casos que sea posible la participación en los actos que dicha comisión monte.

Por otro lado, tenemos que hacer un esfuerzo para que estas organizaciones asuman realmente la cuestión de la amnistía para la mujer, ausente totalmente del proyecto de ley que se discute hoy en las Cortes, y la de la amnistía para los soldados que en el proyecto existe con fuertes limitaciones, y que para nosotros ha de incluir el respeto a todos los derechos democráticos para los soldados (libre acceso de prensa de los partidos y sindicatos, derecho de organización y sindicación, etc.).

Finalmente queda la cuestión de nuestra participación como partido en la campaña. Aquí es seguramente, donde más errores y negligencias hemos cometido hasta ahora. Los ejemplos quizás más claros -aunque sean superficiales- de éstos, pueden ser la falta de utilización por nuestra parte -y de colaboración, claro está- de las quince furgonetas con altavoces que desde hace una semana circulan por los pueblos y comarcas de Catalunya y también en Barcelona. El segundo es la falta de una presencia masiva de la LCR al acto del sábado en las cocheras de Sants, en el marco de la campaña, donde ni tan solo enviamos un comunicado de adhesión. Únicamente la iniciativa de algunos/as cdas. y células nos permitieron "salvar la cara".

Pensamos que el material que tendrá que dar soporte a nuestra intervención propia será tanto la declaración del SNC "por la Amnistía Total" como otro -que tendrá que salir a mediados de semana- criticando la limitación del proyecto de ley, tanto en los aspectos ya señalados más arriba, como en el terreno de la Amnistía Laboral (solo está presente una referencia genérica y sometida a la interpretación de las Magistraturas y a una ley posterior), la Amnistía para los homosexuales y la cuestión de los "presos sociales" en la que de una vez por todas se tendrá que clarificar la posición concreta del partido.

Según las posibilidades económicas -que no parecen demasiado buenas- intentaremos editar un pequeño cartel resaltando los aspectos más importantes ahora de la Amnistía Total (laboral, mujeres...) y sumándonos a la convocatoria en Montjuic el 16 de octubre. Sería muy importante aprovechar esta ocasión para hacer una primera aparición como partido en las comarcas, siguiendo un poco el ejemplo de Terrassa donde hemos conseguido que se construyese una "Comissió Amnistia" unitaria donde parece que participan las fuerzas políticas más importantes como el PSC y PSUC (a confirmar).

Dicho esto, habremos que tener en cuenta las limitaciones que no obstante todo lo que hacemos, tendrá la campaña por dos razones fundamentales: la primera es la ausencia de participación real de las fuerzas políticas mayoritarias en la campaña, a pesar de su firma oficial a la "crítica". La segunda es la composición populista y fuerte desconfianza a los partidos y al movimiento obrero de la mayoría de la "comissió".

Por parte de los partidos mayoritarios, PSC y PSUC, parece haber una renuncia al intento de capitalizar políticamente y en la calle la próxima consecución de la ley sobre la Amnistía, vistos los límites reales de ésta y el riesgo de descontrol y destrucción de una real movilización, aunque fuese en forma de fiesta. La actitud del PSOE y el PNV en el país vasco adoptando una posición de práctica denuncia de las "comisiones amnistía" como factores de "desestabilización de la democracia", no parece casual. La falta de una real sensibilización de masas en Catalunya sobre el tema a todos los niveles les facilita a los partidos mayoritarios aquí unas grandes facilidades de maniobra, que parece quieren utilizar a fondo.

Por otro lado, la composición real de la "Comissió Catalana" no hace sino facilitar argumentos al PSC Y PSUC, a pesar de los esfuerzos de Xirinachs para "encarrilar la cosa" hacia una lucha "pacífica, ordenada e intelectual" como dijo por radio Barcelona -por una Amnistía política Total. De un lado, el ala populista de los "independents", no violentos, objetores, familiares de presos y cfa., incluyendo a la figura cada vez más "venerable" de Salvador Casanovas (ex nº 1 de la CUPS), y del otro, el ala ultraizquierdista y nacionalista del PC(mi), PCE(i), PSAN, PSAN(p), etc. hacen todo lo posible con tal de conseguir no obligar a los partidos obreros mayoritarios y a los sindicatos a participar en la campaña. Únicamente con nuestra presencia, la de OCE(br) y algún otro ha sido posible limitar más o menos considerablemente el afán de protagonismo y el odio a socialistas y comunistas de la mayoría de la "comissió". Así, todo lo que decíamos antes sobre la orientación de nuestra intervención se tendrá que completar con la necesidad de combatir las limitaciones que tiene como resultado esta "comissió" llevando adelante todo tipo de iniciativa unitaria que tenga la capacidad de obligar a los partidos obreros mayoritarios a participar en la lucha.

Por el Secretariat Nacional de Catalunya, Duran.

8 D'octubre de 1977.

(1) Para recoger material de la "Comissió Catalana", la "crida", carteles, pegatinas, ... i también para ponerse en contacto para participar en las furgonetas, hay que ir al "Casal de la Pau", c/le de Bruc nº 26 2º 2ª, tfo.

Notas: Para leer el proyecto unitario "oposición-gobierno" sobre la ley de la Amnistía, leer "Mundo Diario" del sábado 8 de octubre. Para poder ver -y comparar- el proyecto de la "oposición parlamentaria" ver "Mundo Obrero" de la semana del 6 al 12 de octubre.

